

Alergická onemocnění jsou řazena mezi choroby civilizační, jejich vzestup je přirozeným a nepříznivým důsledkem rozvoje lidské společnosti. Těm, kteří alergiemi trpí, často výrazně zhoršují život. Počet alergiků stoupá v posledních desetiletích velice výrazně. Obrovské pokroky v medicínských znalostech a ve vývoji nových účinných a bezpečných léků nestačí tempu vývoje onemocnění. Alergické choroby jsou známy od starověku. Výraz alergie pochází z řeckého slova „allos“-jiný a „ergon“-reakce. Pojem astma použil Homér ve své Ilias, objevuje se i u Hippokratových žáků. Přesnou charakteristiku astmatu lze zjistit u Aretaea v 1 .stol.po Kristu. Až do středověku byly příčiny alergických reakcí řešeny spíše filozoficky. Teprve van Helmont označil astma za místní onemocnění průdušek a vyjmenoval i příčiny jeho vzniku, zejména prach a ryby .V 17.století se lékaři věnovali popisu nemocí a začali vyhledávat původce astmatických potíží. V 19.století vynalezl Laënc vyšetřování poslechem, objasnil se patologický nález astmatu a vdechování kyslíku bylo doporučeno jako léčebný krok při záchvatu. V medicíně bylo slovo alergie zavedeno Clemensem von Pirquetem v roce 1910, který jím nemyslel žádnou konkrétní chorobu, pouze jím označil pozorovanou nežádoucí reaktivitu u dětí na podání séra proti záškrtu. Netušil, že tím zahájil rozvoj nového lékařského oboru-alerologie a klinické imunologie. Alerologie jako lékařské odvětví zaznamenalo mohutný rozvoj ve 20.století. Značně se vyvíjí také imunologie, která zkoumá podstatu alergických reakcí .Pozornost je věnována nejen studiu složení látek navozujících alergii, poznání stupňů reakcí, ale také protilátkám uvolňujícím se při reakci. Jsou vyvíjeny nové léčebné postupy a léky. Přestože diagnostika i péče o nemocné alergii je stále kvalitnější, jejich počet je stále vyšší.